

det Tidspunkt ikke være saa langt borte, hvor vi ville faae saa meget Roesukker her i Landet, at vi, for at faae os af dermed, nødvendigvis maa sælge til Udførsel. Saa kommer netop det Tidspunkt, hvor vi vilde være stillede ganske overordentlig vanskeligt. Forholdet med Hensyn til Bestatning af Roesukker er jo nemlig det, at her er Bestatningen fuldt rationel, idet Bestatningen hviler paa det færdige Produkt: Sukkeret. Derimod er der f. Ex. i Tydskland og Frankrig ikke Afgift paa Produktet, men derimod paa de raa Røer. Afgiften erlægges pr. Centner Røer med saa og saa Meget. Nu er det jo givet, at i de Rar, hvor Kunkelrøerne ere mere sukkerholdige, saar naturligvis den, som laaber Sukkeret, større Udbytte af Røerne, og derigjennem stiller den Afgift, han har at betale, sig billigere pr. Bund Sukker, end naar Røerne give mindre Udbytte. Denne Afgift paa Røerne er beregnet efter det omtrentlige Middeldudbytte, man nogenlunde kan vente, men den er altsaa ikke aldeles normal. Naar nu i disse Lande disse Sukkere skulle udføres, er der der bestemt en Godtgjørelse, som Producenterne faae ved Udførselen, og denne Godtgjørelse er saa overordentligt rigelig, at der derigjennem tilflyder Producenterne meget store Fordele. Det er ikke Tilfældet hos os, idet der ikke, naar Sukkeret udføres, gives Noget tilbage, men Godtgjørelsen sker her paa den Maade, at man ikke betaler Toldafgift deraf, naar Sukkeret gaar ud, men der er altsaa heller ikke Fordel ved Udførselen. Naar vi saa komme i det Tilfælde, at vi skulle udføre Sukker til andre Lande, have vi at konkurrere med de Lande, som nyde overordentlig store Begunstigelser, som vi ikke have, og følgerne deraf ville altsaa være, at Producenterne herhjemme ville komme til at lide et Tab derigjennem, at vi faae Mindre for vore Produkter, end vore Konkurrenter faae, idet de have denne store Godtgjørelse ved Udførselen. At dette til Syvende og Sidst vil gaa ud over Landbruget, er naturligt; thi den, der skal kjøbe Røerne, lave Sukker deraf og sælge det igjen, maa naturligvis tage Hensyn til, hvilket Nettoresultat han kan faae ud af dette Sukker, og derfor vil han betale Røerne flere, end han ellers vilde gjøre. Hvis man derimod følger mit Forslag, vil man kunne producere Farinerne her og derved faae større Anvendelse for det indenlandske Sukker. Herved er yderligere at bemærke, at naar de bruges i de indenlandske Raffinaderier, have disse Sukkere naturligvis den samme lille Begunstigelse, som alle andre Sukkere have gennem Raffinaderierne. Det er ganske vist, men den Skade,

som opstaar deraf, ækvivaleres derigjennem, at de Sukkere, der udføres fra Tydskland og Frankrig, have en Begunstigelse der, som vi mangle. Jeg skal, da jeg har hørt nævne som en Mulighed, at der gennem mit Forslag skulde kunne tilflyde Kunkelroesukkeret en Fordel, bemærke, at det ikke er Tilfældet; thi mit Forslag vedrører ikke i mindste Maade Afgiften paa Kunkelroesukkeret. Som bekendt, er der kun 2 Sætter for Kunkelroesukker, nemlig $9\frac{1}{2}$ Dre ÷ 8 pCt. for alle Sukkere op indtil Nr. 19 og derimod over Nr. 19 en højere Told, nemlig som 7 forhold sig til 8 af den Told, de andre Sukkere betale. Der er altsaa ikke Tale om, at de nyde nogen som helst Begunstigelse. Jeg tror saaledes, at de Indvendinger, der ere gjorte mod mit Forslag, for en stor Del — for mit Bedkommende finder jeg i Alt — ere imødegaaede. Endnu skal jeg kun tilføje den Ting, at naar der er stillet, jeg kan sige næsten en vis Fordring om, at saadanne Etablissementer til at fabrikere Fariner skulde være i Gang, inden man kunde slutte sig til mit Forslag, som jeg ønskede det, er det dog vistnok noget vel vidt drevet; thi for at en Industri skal kunne opstaa, maa ialtsald dog Forholdene være saaledes, at der nogenlunde kan gjøres Regning paa, at den kan bestaa, og jeg tror, det netop er deri, at man skal se et Middel til gennem Toldlovgivningen at fremme den Slags Anligger, at man derigjennem giver Anledning til, at de kunne bestaa; men at fordre et stort Anlæg, som naturligvis, naar der skal produceres 15—20 Millioner Pbd. Sukker, koster mange Penge, er det soleklart ikke gaar an, og at intet Memesse vil indlade sig derpaa, naar han ikke er nogenledes sikker paa, at Toldsatserne ville blive stillede saaledes, at det kan lønne sig, tror jeg ogsaa er givet. Man har ogsaa ment, at der i selve disse primitive Fabrikker, hvor Kunkelroesukker tilvirkes, kunde oprettes Fabrikker, hvor man kunde tilvirke Fariner, og at der derigjennem kunde finde en Fordel Sted for den indenlandske Industri. Men det er omtrent en Umulighed, og Grunden dertil ligger ganske nær; thi i intet af disse forfjællige Etablissementer vil man kunne være istand til at frembringe Mere end omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Pbd. Sukker. Det ligger ganske simpelt deri, at Røedyrkingen maa findes i Nærheden af Etablisementet, idet Røerne ikke kunne taale en lang Transport; den lønner sig ikke. Der vil altsaa ikke paa det Omraade, hvorfra en saadan Fabrik skal forsyne sig, kunne frembringes flere Røer, end at der deraf kan fabrikeres omtrent $\frac{1}{2}$ Million Pbd. Sukker, og at det ikke kan betale sig at oprette et Raffi-